

گفت‌وگوی «وطن امروز» با علیرضا بلبح

درباره ظهور اراده مردم ایران در جنگ ۱۲ روزه

باید زیست خود را

بر پایه مقاومت بنا کنیم

دوشنبه ۳۰ تیر ۱۴۰۴ | ۲۵ محرم ۱۴۴۷ | ۲۱ جولای ۲۰۲۵ | سال هفدهم | شماره ۴۲۶۹ | صفحه ۸ | ۱۰۰۰ تومان

روزنامه صبح ایران

VATANEMROOZ.IR

آخرین نسخه سوپرمن اعتراض صهیونیست‌ها

را برانگیخت

سوپرمن

ناجی غزه؟

صفحه ۸

شهادت سیدالسادین حضرت امام زین‌العابدین علیه‌السلام را تسلیت و تعزیت می‌گوییم

۱۲۰ سال و ۳۳۲ روز گذشت |

صفحه ۵

تیتیر های امر وز

گفت‌وگوی «وطن امروز» با جواد قارایی درباره وطن‌دوستی و اهمیت فرهنگ و تمدن ایرانی در مقاومت ۱۲ روزه

به ریشه است

■ مردم از حضور در حسینیه امام خمینی^(د) استقبال کردند

صفحه ۴

فارس افروز: ایران به نخستین کشور تاریخ تبدیل شد که یک قدرت دارای سلاح هسته‌ای را به این شدت مورد حمله قرار داده است

سنت شکنی

با خیر شکن

■ ایران چگونه در جنگ ۱۲ روزه با قدرت موشک‌های خود اصل «ثبات هسته‌ای» را به چالش کشید

صفحه ۲

آسیب‌های سیاست‌های اقتصادی نولیبرالی در اقتصاد ایران

تضاد نولیبرالیسم

با اقتصاد تحریمی

صفحه ۳

جنگ میهنی

نگاه

سیدامیر انتظاری‌فر

رسانه فارس افروز از جمله رسانه‌هایی است که در روزهای پس از جنگ، به صورت مستمر تولیداتی یک‌طرفه به نفع اسرائیل داشت؛ این مسیر یک‌طرفه تا آنجا پیش رفت که حتی متن‌هایی هم از رئیس سابق آمان، واحد اطلاعات ارتش رژیم صهیونیستی منتشر کرد که در آن او در قالب گزارش، یک ظفرنامه خنددار به نفع ارتش رژیم نوشت. در یکی دیگر از متن‌هایی که در فارس افروز منتشر شد، محمد آیت‌اللهی تبار، استادیار گروه امور بین‌الملل در مدرسه بوش و نویسنده کتاب «هنر دینی دولت؛ سیاست‌های اسلام در ایران»، متنی نوشت که از نظر روند تحلیل می‌توان آن را سوگیرانه و حتی خصمانه دانست اما نکته مهم این متن آن است که مانند بسیار متن‌هایی که در مدت پس از جنگ نوشته شدند و همبستگی ملی ایرانیان را برجسته کردند، متن او نیز حائز این ویژگی بود. به عبارتی این همبستگی در میان ایرانیان چنان زیاد بود که حتی در متن‌هایی که می‌توان آنها را از واقعیت دور دانست و حتی به آنها لقب خصمانه داد هم این ویژگی برجسته بود. بررسی و مرور بخش‌هایی از این متن‌ها نشان می‌دهد چقدر این همبستگی ارزنده و برجسته است.

او بر آن است اسرائیل با الهام از ایده «قطع سر»، عملیات گسترده ترور مقامات و نظامیان کشور را آغاز کرد تا در مدت کوتاهی سیستم سیاسی را به فروپاشی برساند اما «به نظر می‌رسد به جای فروپاشی بر اثر شوک این حملات، حملات جمهوری اسلامی به نوعی جان تازه‌ای گرفت. این حملات باعث بروز یک احساس همبستگی جمعی به دور پرچم ملی شد به طوری که ایرانی‌ها حملات را محکوم کرده و واکنش آن‌هاجمی حکومت را جشن گرفتند. رژیم ایران به عزای مقامات از دست رفته خود نشست اما به سرعت جایگزین‌های آنها را تعیین کرد. از این رو این عملیات باعث شد ملت ایران یکپارچه‌تر و سپاه پاسداران انقلاب اسلامی تقویت شود».

او بر آن است عملیات ابتدایی اسرائیل علیه ایران نه تنها موجب فروپاشی و قطع سر نشد، بلکه احساسی از همبستگی حول پرچم یا «Rally ‘round the flag effect» را رقم زد. اثر این پدیده چنان زیاد بود که به باور آیت‌اللهی تبار این حمله ممکن است یک قرارداد اجتماعی جدید حول امنیت در ایران خلق کند: «ایرانی‌ها ممکن است بیشتر از گذشته تمایل داشته باشند قدرت حاکم را همان‌طور که هست بپذیرند. ممکن است کشور اکنون یک قرارداد اجتماعی جدید پیدا کرده باشد که امنیت ملی را بالاتر از هر چیز دیگری قرار دهد».

ادامه در صفحه ۸

رازهای کثیف

انتشار جزئیات جدید روابط ترامپ و اپستین و اعتراف نیویورک تایمز به وجود فساد گسترده در هیأت حاکمه آمریکا

TRUMP TOWER...

صفحه ۷

نشست محرمانه بیلدربرگ ۲۰۲۵؛ جنگ مدرن، کاهش جمعیت و نقشه‌های ژئوپلیتیک

بود؟ آیا جنگ آینده با سلاح‌های خودکار، پهپادها و سیستم‌های هوش مصنوعی (مثل محصولات پالانتیر) خواهد بود؟

معنای «کاهش جمعیت» اشاره به این موضوع در دستور کار بیلدربرگ به چه معناست؟ آیا ناظران به تحولات غزه و کرانه باختری (که منتقدان، آن را پاکسازی قومی می‌خوانند) اشاره دارند یا برنامه‌هایی بزرگ‌تر و ویرانگرتر در آینده؟

نقش ایران و آینده: پاسخ و کنش ایران به حملات آمریکا و رژیم چه خواهد بود؟ آیا اختلال در عرضه نفت محتمل است؟ آیا «محور اقتدارگرا» (احتمالاً شامل روسیه و چین) به کمک ایران خواهد شتافت؟ سناریوهای تغییر رژیم ایران چیست؟

■ نتیجه‌گیری

در نهایت، بیلدربرگ ۲۰۲۵ را می‌توان نشستی تعریف کرد که مرز میان «علم و فناوری» و «سیاست و سوداگری» را بیش از پیش محو کرد و نشان داد در نظم جهانی جدید، جنگ و صلح بیش از هر زمان دیگر به معادلات اقتصادی و صنعتی گره خورده است. آیا این رازآلودگی و عدم شفافیت، نهایتاً به یک کابوس تکنوکراتیک منجر خواهد شد یا مسیر تازه‌ای برای رقابت قدرت‌های بزرگ رقم خواهد زد؛ موضوعی است که آینده، پاسخ آن را روشن خواهد کرد. نشست با تمرکز آشکار بر جنگ، هوش مصنوعی نظامی و تغییرات ژئوپلیتیک، درست در آستانه تشدید بی‌سابقه تنش‌ها در منطقه برقرار شد. تصمیم فوری سوئد برای افزایش عظیم بودجه نظامی و هماهنگی موضوعی با اجلاس جی ۷، دیرینه درباره نقش برنامه‌ریزی‌شده این گردهمایی محرمانه در جهت‌دهی به رویدادهای جهانی را بیش از پیش تقویت کرد. ابهام حول مفهوم «کاهش جمعیت» و دیپلماسی را می‌گیرند با این رویکردها جرقه مقاومت نوینی علیه سطره بیلدربرگ و شرکای آن خواهد بود؟

■ سوالات بزرگ و نگرانی‌ها

جنگ منطقه و هوش مصنوعی: آیا نشست بیلدربرگ زمینه‌سازی برای جنگی گسترده‌تر در منطقه غرب آسیا

آینده» نام گرفت، با واکنش‌های تند و تبادل حملات موشکی بین تهران و تل‌آویو دنبال شد. یعقوب نوردانگر، یهودی منتقد رژیم صهیونی و پژوهشگر مسائل کنترل جمعیت و جنگ شناختی، در یادداشتی مدعی شد این حمله «با هماهنگی حلقه داخلی بیلدربرگ» طراحی شده تا پیش‌شرط مداخله نظامی گسترده‌تر در منطقه را فراهم کند. از سوی دیگر، جلسات تخصصی مربوط به «محور اقتدارگرایان» درباره چین، روسیه، ایران و کره‌شمالی و «ژئوپلیتیک انرژی و مواد معدنی حیاتی» نیز برگزار شد. در این میزگردها نمایندگان چون «پاتریس کنه» از شرکت تالس فرانسه، «آرتور منش» از استارت‌آپ فرانسوی میسترال‌ای‌وی و «میس هاسلیس» از گوگل دیپ‌مایند شرکت داشتند. موضوع بحث عمدتاً متمرکز بر اشراف سایبری و ساخت «مراکز فرماندهی و کنترل خودکار» و رصد بازار انرژی و مواد معدنی بود؛ ساختاری که در نهایت می‌تواند زمینه‌ساز اعزام نیروهای نیمه‌خودران و ربات‌های رزمی به مناطق حساس شود. نکته قابل تأمل دیگر، تأکید بر «کاهش جمعیت و مهاجرت» در فهرست موضوعات بود؛ عبارتی که بلافاصله پس از انتشار صورت‌جلسات به سوزه عمده تئوری‌های توطئه تبدیل شد. برخی تحلیلگران مدعی‌اند این اصطلاح ناظر بر طرح‌هایی برای خالی‌سازی مناطق فلسطینی از ساکنان اصلی‌شان، یویژه غزه و کرانه باختری است اما دسته دیگری معتقدند «کاهش جمعیت» می‌تواند به سیاست‌های کنترل جمعیت در کشورهای در حال توسعه یا حتی بازتعریف مفهوم مهاجرت عمده در سطح جهان اشاره داشته باشد. آنچه مسلم است، این عبارت یادآور دغدغه‌های قدیمی نظم جهانی برای مهار رشد جمعیت در مناطق ناپایدار و تأمین نیروی کار ماهر برای اقتصادهای پیشرفته است. سناریویی که یکی از روایت‌های اصلی آن گسترش پاندمی و همه‌گیری است. در روز پایانی اجلاس، سخن از تحکیم پیوندهای مؤسسات مالی بین‌المللی باشرکتهای حوزه تسلیحات و فناوری نیز به میان آمد. «سکار استستروم» وزیر پیشین خارجه سوئد و مذاکره‌کننده اصلی الحاق کشورش به ناتو، مسؤولیت برنامه‌ریزی آیین اختتامیه را بر عهده داشت.

چالش‌های مربوط به گسترش تسلیحات، یویژه تسلیحات هسته‌ای. حضور «مارک رونه» دبیرکل ناتو، دریادر ساموئل پاپارو و ژنرال کریستوفر دوناهو (فرماندهان ارتش آمریکا) نشانه تمرکز جدی نشست بر امور نظامی و آماده‌سازی برای جنگ بود. یکی از محورهای جنجالی، تمرکز بر نقش فزاینده فناوری هوش مصنوعی در تحولات نظامی آینده بود. در این زمینه، شرکت صنایع دفاعی و هوافضای سوئد «ساب» (SAAB) که در توسعه سامانه‌های پیشرفته دفاعی فعال است و شرکت سوئدی «اریکسون» که پروژه‌های دیجیتال‌سازی مبتنی بر شبکه‌های 5G و فراتر از آن را برای مراکز فرمان و کنترل نظامی دنبال می‌کند، حضوری پررنگ داشتند. این شرکت، هر یک به مثابه ۲۰۰۸ بال کلیدی، به نمایندگی از منافع صنعتی سوئد در این مجمع به گفت‌وگو نشستند. به دنبال این نشست محرمانه، دولت سوئد ظرف کمتر از یک هفته پیشنهاد افزایش بودجه‌ای معادل ۳۰۰ میلیارد کرون ارائه کرد تا هزینه‌های دفاعی آن کشور را به سطح مورد نظر ناتو برساند؛ طرحی که با حمایت همه احزاب در پارلمان تصویب شد و به افزایش بدهی ملی انجامید. در میان چهره‌های سرشناس حاضر، نام «پیتر تیل» چهره نزدیک به ترامپ، سرمایه‌دار بزرگ و از اعضای ارشد «دوستان آمریکایی بیلدربرگ» و بنیانگذار شرکت پالانتیر (شرکتی کلیدی در سامانه‌های تحلیلی و امنیتی مبتنی بر هوش مصنوعی که نقش مهمی در جنگ‌های مدرن دارد) برجسته بود. تیل از زمانی که سال ۲۰۰۸ با حمایت «نویدر راکفلر» و «هنری کیسینجر» به جریان بیلدربرگ پیوست، توانسته نفوذ قابل توجهی در تعیین میهمانان و موضوعات اجلاس پیدا کند. همراهان او از جمله «الکس کارپ» مدیرعامل کنونی پالانتیر، «سانیا نادالا» از مایکروسافت و «اریک اشمیت» مدیرعامل اسبق گوگل، از دیگر بازیگران کلیدی‌ای بودند که به نمایندگی از قدرت «تکنوکینگ‌ها» یا غول‌های فناوری در این نشست شرکت داشتند. جمعه ۲۳ خرداد، همزمان با برگزاری اجلاس، خبری در افق رسانه‌ها پیچید: تجاوز هوایی اسرائیل به تأسیسات هسته‌ای ایران. این اقدام غافلگیرانه که به‌زعم برخی ناظران «آغاز ماشه جنگ

یادداشت
ماشا، الله ذراتی

۲۲ تا ۲۵ خرداد گذشته، هفتادویکمین اجلاس سالانه کلوب بیلدربرگ در سکوت و ابهام همیشگی‌اش برگزار شد. این گردهمایی که از سال ۱۹۵۴ به منظور تقویت پیوندهای سیاسی و اقتصادی میان اروپا و آمریکای شمالی برگزار می‌شود، امسال در ویلا «تکا آدن» واقع در جزیره‌ای کوچک نزدیک استکهلم سوئد به میزبانی خاندان یهودی والنبرگ، یکی از قدرتمندترین امپراتوری‌ها در صنایع کسب‌وکار اروپا برگزار شد. میزبان رسمی این اجلاس، «مارکوس والنبرگ» بانکدار سرشناس بود و هیات راهبری کمیسیون سه‌جانبه نیز با حضور «یعقوب والنبرگ» یهودی‌نماینده‌ای می‌شد. بیش از ۱۵۰ نفر از رهبران سیاسی، مدیران ارشد شرکت‌های بزرگ دفاعی و فناوری، سرمایه‌گذاران کلان و برخی فرماندهان نظامی غرب گرد هم آمدند تا در فضایی کاملاً محرمانه به بحث و تبادل نظر درباره مهم‌ترین چالش‌های جهان بپردازند. موضوعات کلیدی مطرح‌شده در نشست عبارت بود از:

۱- **هوش مصنوعی و امنیت ملی:** تمرکز بر توسعه و به کارگیری هوش مصنوعی در میدان جنگ (AI-Powered Warfare)، بازدارندگی و نوآوری‌های دفاعی

۲- **ژئوپلیتیک انرژی و مواد معدنی حیاتی:** بحث درباره امنیت زنجیره تأمین منابع استراتژیک مورد نیاز برای فناوری‌های پیشرفته و صنایع دفاعی

۳- **محور اقتدارگرا (Authoritarian Axis):** تحلیل تهدیدهای ژئوپلیتیک و راهبردهای مقابله با کشورهای چین، روسیه، کره شمالی و ایران که از دید غرب، در این محور دسته‌بندی می‌شود.

۴- **کاهش جمعیت و مهاجرت (Depopulation and Migration):** موضوعی حساس که به گفته نوردانگر در دستور کار قرار داشت و ابهامات و نگرانی‌هایی را درباره اهداف پشت‌پرده آن برانگیخت.

۵- **عدم اشاعه و تکثیر سلاح‌ها (Proliferation):**